

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 45546-06-20

ניתנה ביום 06 אוקטובר 2020

המבקשת

גלית גולדמן

המשיבים

1. יעקב שחם
2. מגדלור הוצאה לאור בע"מ
3. ידיעות תקשורת בע"מ

בשם המבקשת – עו"ד אשר אקסלרד

החלטה

השופט רועי פוליאק

בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה תל אביב (השופטת מירב קליימן, סע"ש 25365-04-18) בגדרה נדחתה בקשת המבקשת, במהלך ישיבת הוכחות, להורות על פנייה לספק של שירותי תקשורת למתן מידע על מסרון שנשלח מהטלפון הסלולרי של עד שאינו בעל דין בהליך.

רקע

1. המבקשת עבדה אצל המשיבה 2 (להלן – **מגדלור**), חברה שהוציאה לאור את העיתון "ידיעות חיפה" (להלן – **המקומון**), ובהמשך אצל המשיבה 3, רשת מקומונים אשר רכשה את מגדלור (להלן – **ידיעות תקשורת**), במשך כ-25 שנים. במהלך תקופה זו שימשה המבקשת בתפקידים שונים במקומון, ביניהם כתבת, עורכת חדשות ומשנה לעורך, עד לפיטוריה ביום 31.5.2017.

2. המבקשת הגישה תביעה לבית הדין האזורי כנגד מגדלור, כנגד המנהל הכללי של מגדלור המשמש גם כעורך המקומון (משיב 1, להלן – **המנכ"ל**) וכנגד ידיעות תקשורת, בגדרה עתרה לפיצוי, בין היתר, בגין פיטורים שלא כדין, התעמרות בעבודה ואי תשלום פיצויי פיטורים. במסגרת כתב התביעה גוללה המבקשת את נסיבות עבודתה רבת השנים במקומון, במהלכה התקדמה לתפקידים בכירים וזכתה בהערכה רבה, ומנגד סבלה מפגיעה מתמשכת בזכויותיה ומיחס הפכפך וכוחני

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 20-06-45546

מהמנכ"ל אשר חרף הבטחותיו הרבות לקדמה לתפקיד עורכת המקומון פיטר אותה באופן פתאומי ומשפיל.

3. במהלך ישיבת ההוכחות השנייה בתיק חקר בא כוחה של המבקשת עד מטעמם של המשיבים, עובד ותיק בעיתון (להלן – העד), על תצהירו. בתצהיר טען העד כי לאחר ששיתף את המבקשת במחלוקת שהתגלעה בינו לבין המנכ"ל, לאחר פיטוריה, ניסתה המבקשת לשכנע אותו לתבוע את המקומון, ואמרה לו שתהיה מוכנה להעיד לטובתו כל מה שיבקש בתמורה לכך שהוא יעיד לטובתה "מה שהיא תגיד לי להעיד". לטענת העד מדובר היה למעשה ב"סוג של עסקה – עדות תמורת עדות". במהלך חקירתו הנגדית של העד עימת אותו בא כוחה של המבקשת עם מסרון ששלח למבקשת, כנטען, באותה תקופה, בו נכתב כנטען, בין היתר, כי המנכ"ל "משתמש וזורק אנשים" והתעלל בו. העד הכחיש כי שלח למבקשת מסרון כאמור ואף טען כי לא התכתב עם המבקשת לאחר פיטוריה. לטענת העד הוא שוחח עם המבקשת פעם אחת בטלפון כדי לבקש ממנה המלצה על עורך דין בדיני עבודה, תוך שהבהיר לה כי אין בכוונתו לתבוע את המקומון אלא להתייעץ לגבי זכויותיו.

4. בתגובה להכחשתו של העד את שליחת המסרון למבקשת ועמידתו אחר האמור בתצהירו, ביקש בא כוחה של המבקשת מהעד את הסכמתו לפנות במשותף לספק התקשורת שלו ולקבל את פירוט המסרונים ששלח למבקשת שכן "אולי זכרוןך בוגד בדך". העד הוצא מן האולם בטרם השיב לשאלה ובא כוחם של המשיבים ציין כי הוא מתנגד לבקשה וכי ההליכים המקדמיים בתיק הסתיימו זה מכבר, וכן כי תצהיר העובד הוגש בחודש ספטמבר 2019 ולמבקשת היה מספיק זמן לבקש הליכים נוספים כגון הגשת תצהירי הזמה או מסמכים נוספים ולא "לבוא ולהפתיע את הצד שכנגד".

5. בהחלטת בית הדין האזורי מושא בקשת רשות הערעור (להלן – ההחלטה) נקבע כך:

"למעשה, מדובר בבקשה, שבסופו של יום מהווה בקשה לגילוי מסמכים המצויים אצל עד, קרי פלט שיחות שלו, שיידרש מצד ג', מספק התקשורת. אף אם מדובר במסמכים רלוונטיים, שכן זהו המבחן, מדובר בגורם זר להליך, קרי עד, ומדובר לטעמי בחדירה לפרטיות בצורה שאף אם מדובר במסמכים רלוונטיים, החדירה לפרטיות עולה על שאלת הרלוונטיות הנדרשת, כאשר, כמובן, לתובעת תעמוד הזכות לטעון בעניין זה בסיכומיה, לעניין האפשרות לחקור את

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 45546-06-20

מהימנותו של העד שהגיש תצהיר, וטען בנקודות מסוימות לחוסר אמינותה".

לאחר מתן ההחלטה, וטרם חזר העד להמשך חקירתו הנגדית, הבהיר בית הדין לבא כוח המבקשת כי אינו רשאי לפנות אל העד בשנית לעניין הסכמתו לבקש את פלט השיחות.

בקשת רשות הערעור

6. המבקשת הגישה בקשת רשות ערעור על ההחלטה, אשר הועברה לטיפול בעקבות החלטת רשמת בית דין זה מיום 23.9.2020. לטענת המבקשת תצהירו של העד אשר הטיל בה דופי ופגע באמינותה ניתן לאחר שהוגשו תצהיריה ולכן הייתה חשיבות רבה לחקירתו הנגדית. חשיפת המסרון ששלח העד למבקשת מאפשר להפריך את דבריו בדבר ה"עסקה" הנטענת ולשפוך אור על יחסו המתעלל והמתעמר של המנכ"ל בעובדים. בית הדין האזורי טעה הן באופן בו פירש את שאלתו של בא כוח המבקשת אל העד, שנועדה לקבל את הסכמתו לפנייה משותפת אל ספק התקשורת בעניין מסרון נקודתי, והן באשר למידת נחיצותה של פניה כאמור להוכחת מהימנותה של המבקשת וחוסר מהימנותו של העד. כן שגה בית הדין כאשר נימק את החלטתו בכך שמדובר בחדירה לפרטיותו של העד, אף כי המדובר במידע על מסרון בודד, אשר קבלתו התבקשה בהסכמה, ולמרות שהתנגדותו של בא כוחם של המשיבים כלל לא כללה התייחסות לטענת החדירה לפרטיותו של העד.

לטענת המבקשת התוצאה המעשית של החלטת בית הדין היא בלתי צודקת בעליל והשאריתה על כנה פוגעת בזכויותיה הדיוניות ומונעת ממנה לרדת אל חקר האמת. על כן מתבקש בית הדין הארצי לקבל את בקשת רשות הערעור ולהורות כי תבוצע פניה לעד ובהסכמתו יפנו הצדדים לספק התקשורת לקבל אסמכתא נקודתית לשליחת המסרון. לחלופין, ככל שלא תינתן הסכמת העד, מבוקש להורות על פניה כאמור לספק התקשורת. כן מבוקש כי כיוון שהעד טען שחלף שליחת המסרון למבקשת שוחח עימה בטלפון אך אינו זוכר מתי ביצע את השיחה הנטענת, יינתן צו גם לספק התקשורת של המבקשת על מנת לחשוף את כל שיחות הטלפון הנכנסות מאז פיטוריה ולהוכיח שלא קיבלה מהעד כל שיחה כאמור. המבקשת מציינת שהיא מסכימה כי המידע שיגיע מספק התקשורת יועבר לעיונו של בית הדין בלבד.

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 45546-06-20

דיון והכרעה

7. לאחר בחינת ההחלטה, בקשת רשות הערעור וכלל חומר התיק, הגעתי למסקנה לפיה דין בקשת רשות הערעור להידחות אף ללא קבלת תשובת המשיבים. להלן אנמק בתמצית החלטתי.

8. הלכה היא כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בשיקול דעתה של הערכאה הדיונית, האמונה על ניהול הדיון, בחינת הראיות ושמיעת העדים, אלא בצמצום ובמקרים חריגים בלבד (בר"ע 13592-10-11 ידיעות אחרונות בע"מ - לוי (10.11.11)), כאשר להלכה דלעיל משקל מיוחד עת ההחלטה ניתנה אגב חקירת עד בהליך של הוכחות:

הטעם העיקרי לדחיית הבקשה הוא, שמדובר בהחלטה בעלת אופי דיוני-ראייתי, הנוגעת לניהולו השוטף של ההליך והניתנת במהלך שמיעת העדויות (במובחן משלב קדם המשפט), שככלל אין כל מקום ליתן לגביה רשות ערעור. מדובר בעניין שלגביו נתון לערכאה המבררת שיקול דעת רחב ביותר. אין להלוטם הליך השגה ערעורי על החלטה מהסוג הנדון, שכן אם יתאפשר לערער על החלטות ביניים מהסוג הנדון, לא ניתן יהיה לנהל את ההליך שמיעת ההוכחות באופן רצוף, שוטף ויעיל ובירור התובענות לא יסתיים תוך זמן סביר. מעבר לשיבוש ההליך הספציפי שבו מדובר, מתקיימים בעניין זה גם שיקולים מערכתיים ... אגב, זה המשטר המשפטי הנוהג בהליכים פליליים בהם לא ניתן לפנות לערכאת הערעור על החלטות ביניים, ובכללן החלטות בעלות משמעות רבה, אף כי בהליכים פליליים השמירה על זכויות הנאשם היא קפדנית במיוחד. על מנת שלא יופרע שטף בירור התובענה, בעיקר בשלב ההוכחות, בשל פניות לערכאת הערעור, ראוי שמדיניות מתן רשות ערעור על החלטות מהסוג הנדון תהיה קפדנית ביותר והרשות תינתן ביד קפוצה ובמקרים חריגים. אכן, במידה מסוימת מדובר בענייננו במהלך בלתי הפיך, שכן אם יחקר המבקש בנוכחות המומחה לא ניתן יהיה להחזיר את הגלגל לאחור. אלא שאם יסתבר, בסיום ההליך, שאכן נגרם עיוות דין למבקש, ניתן יהיה אז להעלות את הטענות במסגרת הערעור על פסק הדין".
(רע"א 1238/13 יושיע נ' רז. פסקה 8 (20.3.2013). ההדגשה הוספה – ר.פ.).

9. קביעה זו נכונה גם לגופם של דברים בהליך שבפנינו, בין אם בית הדין האזורי צדק במשקל שנתן לפגיעה בפרטיותו של העד - הגם שזו לטענת המבקשת כלל לא עמדה בבסיס התנגדות המשיבים לבקשת בא כוח המבקשת במהלך החקירה הנגדית - ובין אם אין בהמצאת מידע על מסרון אחד או אף על עובדת חילופי מסרונים בין בעל דין

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 20-06-45546

לבין עד כדי לפגוע במידה העולה על הנדרש בפרטיות העד, אשר התייצב לעדות לאחר מתן תצהיר. המדובר בהליך המתמשך מזה זמן רב במהלכו נדונו בקשות ביניים רבות, התקיימו שתי ישיבות הוכחות ממושכות והוגשו תצהירים בהיקף של עשרות רבות של עמודים. כפי שמציינת המבקשת, במסגרת התצהירים שהוגשו מטעמה תוארו האווירה ששררה במקומון ודרכי התנכלותו של המנכ"ל לעובדיו. המסמך המבוקש אינו נדרש לגוף המחלוקת על התנהלות המנכ"ל אלא לסוגית מהימנות המבקשת והעד בנקודה שאינה מהותית למחלוקת, לאחר שבאותה ישיבת הוכחות נשמעו שבעה עדי הגנה והעד בכללם. לא מן הנמנע כי אם המידע המבוקש היה תומך בטענת המבקשת, היה מקום לאפשר השלמת חקירתו של העד תוך כינוס ישיבת הוכחות נוספת על מנת לאפשר לעד לרענן את זכרונו ולהתמודד עם המידע.

10. אוסיף ואציין, כי הן בהחלטה והן בהחלטה נוספת שנתן בית הדין בנוגע למסרון במהלך ישיבת ההוכחות, קבע בית הדין כי "רשאי בא כוח התובעת להקריא את תוכנו, לשאול שאלות בעניינו, והעד ישיב כפי תבונתו. בנוסף, לצדדים כמובן שמורה הזכות לטעון בסיכומים אשר למשקל ולקבילות של אותן תוכן הטקסט". בהקשר זה יוער, כי בית הדין האזורי רשאי אף להסיק מסקנות הנובעות הן מהתרשמותו הבלתי אמצעית מעדויות המבקשת והעד והן מעצם הסירוב להמצאת המידע המבוקש (השוו: רע"א 4865/15 **בנק לאומי לישראל בע"מ נ' גלזר**. פסקה 9 ב. (29.7.2015)).

11. הנה כי כן, בהתחשב בכלל הנסיבות לא ניתן לקבוע כי החלטת בית הדין האזורי מופרכת על פניה או שיש בה לגרום לעיוות דין למי מהצדדים, ואין הצדקה לחרוג מכלל אי ההתערבות בשיקול דעתו של בית הדין האזורי בעניין מתן צו לגילוי ועיון במסמכים (דב"ע נד/4-16 **בנק איגוד לישראל בע"מ - ההסתדרות הכללית**, פד"ע כז 255; בר"ע 11-06-46793 **פלצ'י - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ** (14.7.2011)) בכלל ולהתערבות בהחלטה שניתנה במהלך הליך של דיון הוכחות בפרט.

12. המבקשת אף עתרה למתן צו המופנה לספק התקשורת שלה לחשיפת כלל השיחות הנכנסות למכשיר הנייד מאז פיטוריה. הבקשה דן לא נדונה בהחלטת בית הדין האזורי, בגינה הוגשה בקשת רשות הערעור, ועל כן דינה להידחות בהליך בקשת רשות הערעור שבפני (ראו בין היתר: בר"ע (ארצי) 19-12-16948 **Bakei** – **מ. רם הנדסת חשמל בע"מ**. פסקה 5 (28.1.2020)).

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 45546-06-20

13. סוף דבר – בקשת רשות הערעור נדחית. משלא נתבקשה תשובה אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ח תשרי תשפ"א (06 אוקטובר 2020) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

רוני פוליאק, שופט

